

Jaroslav Moravec:

Poznámky k regionálně fytogeografickému hodnocení území vápenců u Strakonice

(Z Geobotanické laboratoře ČSAV, Průhonice u Prahy)

V pošumavském krystaliniku se vyskytují ostrůvkovitě roztroušeny větší či menší vložky krystalických vápenců. Větší vápencové ostrůvky jsou nahromaděny především na Krumlovsku, v Pootaví u Strakonice a mezi Horažďovicemi a Sušicí. Zde nalézáme na vápencích svéráznou floru, která se výrazně odlišuje od flory na okolních méně výživných silikátových horninách (rulách a žulách). Při studiu květeny vápenců v Pošumaví však zjistíme nejen tuto velmi nápadnou odlišnost jejich květeny od květeny silikátů, nýbrž i méně zjevné rozdíly ve složení květen zmíněných tří větších vápencových území. Největší rozdíly pozorujeme pochopitelně na květeně vápenců pootavských a krumlovských, které jsou od sebe značně vzdáleny. Avšak i oba vápencové okrsky pootavské vykazují navzájem jisté rozdíly ve složení květeny, ačkoliv nejsou od sebe příliš vzdáleny a leží na téměř vodním toku.

Výrazné rozdíly pastře a druhově bohaté květeny na vápencích a chudé květeny na křemičitanových horninách zaujaly již V e l e n o v s k é h o, který vystihl i vliv vápenců na charakter jejich flory. Autor srovnává květenu silikátového Blatenska s květenou vápenců u Strakonice, odkud uvádí řadu druhů, které považuje za typické pro teplé území středočeské („pásma Pražské“). V e l e n o v s k ý píše (1883, p. 63): „Jakožto příklad uvedu tuto všechny rostliny, které rostou na vápně u Strakonice, kdežto nikde v celém kraji Blatenském se nenalézají, a to rostliny typické pro pásmo Pražské: *Adonis aestivalis*, *Polycnemum arvense majus*, *Epipactis atropurpurea*, *Inula salicina*, *Anthyllis vulneraria*, *Hypochaeris maculata*, *Anemone silvestris*, *Cephalanthera pallens*, *Asparagus officinalis*, *Gentiana ciliata*, *Falcaria Rivini*, *Orobancha Kochii*, *Crepis foetida*, *Ononis repens*, *Euphorbia exigua*, *Caucalis daucoides*, *Melampyrum arvense*, *Erythraea ramosissima*, *Linaria minor*, *Medicago falcata*, *Veronica Teucrium*, *Centaurea paniculata*, *Nigella arvensis*, *Bromus tectorum*, *Cerinthe minor*, *Carex glauca*, *Camelina microcarpa*, *Tragopogon major*.“ Některé druhy tohoto seznamu rostou na Strakonicku i mimo vápence (na př. *Asparagus officinalis*, *Falcaria Rivini*, *Ononis repens* a j.), avšak většina z nich je přísně vázána na vápencový podklad.

D o m i n (1924) ve svém regionálním členění Čech s hlediska geobotanického přihlíží ke svéráznosti květeny vápenců pošumavských a vyčleňuje je z Pošumaví. Respektuje i rozdíly mezi květenou vápenců krumlovských a pootavských a uvádí v rámci okresu Pošumaví*) ještě další dva podokresy: b) vápencové území sušicko-strakonické a c) vápencový kraj krumlovský. Autor však neuvádí, které druhy odlišují tyto dva vápencové podokresy od vlastního Pošumaví a omezuje se pouze na konstatování (l. c. p. 21), že se zde

*) Ve své práci z r. 1924 používá D o m i n termín „Předšumaví“.

vyskytuje i xerothermní květena. Tato charakteristika je však nedostačující, neboť řada zástupců xerothermní květeny se vyskytuje i na nevápencovém substrátu [na Strakonicku na př. *Phleum Boehmeri***), *Chondrilla juncea*, *Centaurea stoebe* ssp. *rhenana* a j.]. D o m i n však neuvádí floristické rozdíly ani ve svých dalších pracích (1928, 1930), v nichž zachovává toto členění. Geografické vymezení okresu Pošumaví, které D o m i n (1935) znázornil na mapě vegetačních obvodů, pokládám za příliš široké. Zakreslení území strakonických vápenců je na této mapě chybné. V této práci používám název Pošumaví provisorně pouze pro území vodního systému střední a horní Otavy (počínaje soutokem s Blanicí), Blanice (kromě území při pravém břehu dolního toku) a Volyňky. Vůči Šumavě omezuji Pošumaví s hlediska botanického horní hranicí dubu.

N o v á k ve své stati „Přehled československé květeny s hlediska ochrany přírody a krajiny“ se zmiňuje (1954, p. 221—222) o pošumavských vápencích a i když je výslovně nevyčleňuje v samostatný podokres okresu Pošumaví, charakterisuje je několika druhy [pootavské vápence na př. druhy *Epipactis atropurpurea*, *Ophrys muscifera*, *Cephalanthera rubra*, *Orchis purpurea*; H e n d r y c h a M l a d ý (1955) v kritice této stati doplňují ještě *Cypripedium calceolus*, *Laserpitium latifolium*, *Libanotis montana*, *Teucrium botrys*].

D o s t á l v nejnovějším přehledu fytogeografického členění ČSR (1957) uvádí poněkud odlišné podrobnější členění předhoří Šumavy. Pootavské vápence odděluje od nevápencového území jako samostatné skupiny, a to: Sušické vápence, Strakonické vápence a Volyňské vápence. Položení volyňských vápenců na roveň strakonickým a sušicko-horaždovickým bude sotva možno floristicky ospravedlnit, jelikož z druhů vázaných na vápence se zde vyskytují jen některé, které rostou na drobných vápencových vložkách roztroušených v celém Pošumaví (jejich lokality z volyňských vápenců jsou uvedeny dále).

Má-li být určité území při regionálně fytogeografickém členění země hodnoceno jako samostatná jednotka (podokres, okres a p.), je třeba, aby se jeho flora ve svém složení odlišovala od flory území sousedního. Tato odlišnost nemá být pouze kvantitativní, nýbrž kvalitativní, t. zn. v území mají růst druhy, které v sousedním chybějí a naopak. Kromě rozdílu ve složení flory je třeba, aby území, které má být považováno za samostatný regionálně fytogeografický celek, se lišilo od území sousedních též odlišnou genesí své flory, zvláště jde-li o regionálně fytogeografickou jednotku vyššího řádu. Oprávněný je i požadavek, aby se jednotlivá území lišila od sousedních též po stránce fytoocenologické. S přihlédnutím k uvedeným požadavkům si nyní všimneme na příkladu vápencového území strakonického, jakým způsobem se liší území vápenců od ostatního silikátového Pošumaví.

Při srovnávání květeny lesů zjistíme, že se celá řada druhů chová jako druhy vápnomilné. Jsou to především náročnější druhy hájové a některé druhy xerothermní. Teprve podrobnější výzkum flory okolních silikátů ukazuje, že se řada těchto druhů zdánlivě vápnomilných vyskytuje i zde, avšak velmi pořídku. Flora vápenců je tedy nápadná bohatstvím druhů a jejich hojným výskytem. Nahromadění druhů na vápencích je způsobeno tím, že úrodné vápencové půdy mnohem více odolávají zhoršení vlivem kyselého opadu dnešních jehličnatých kultur než kyselé chudé půdy na silikátech. Ruku v ruce

**) Jména rostlin uváděná nadále podle D o s t á l o v y Květeny ČSR (1950).

s ochuzením silikátových půd jde vymizením náročnějších druhů a rozvoj společenstev acidofilních rostlin (vřesu, borůvky a p.). Vyloučíme-li tedy druhy, které se vyskytují byť jen sporadicky i na silikátech, zbývá nám skupina druhů kvalitativně charakterisujících území vápenců. Podobné poměry zjistíme i při zkoumání flory luk a polí.

O druzích vázaných na Strakonicku na půdy vápencové a půdy vápencem ovlivněné není možno jednoznačně soudit, že jsou vápnomilné. Lze je rozdělit do tří skupin:

I. Druhy lesní až lesostepní, rostoucí dnes v lesích a na mezích a suchých pastvinách:

Agrimonia eupatoria ssp. *officinalis*, *Anemone silvestris*, *Aquilegia vulgaris* ssp. *euvulgaris*, *Astragalus cicer*, *Carex glauca* ssp. *diversicolor* (též na slatinných loukách), *Cephalanthera alba*, *C. rubra*, *Cerintho minor*, *Crepis praemorsa*, *Cypripedium calceolus*, *Epipactis atropurpurea*, *Gentiana ciliata*, *G. cruciata*, *Goodyera repens*, *Hypochaeris maculata* ssp. *eumaculata*, *Inula salicina*, *Nepeta cataria*, *Orchis pallens*, *Orobancha major*, *Phegopteris Robertiana* (na skalkách), *Scabiosa columbaria* ssp. *eucolumbaria*, *S. ochroleuca*, *Teucrium botrys*, *Veronica teucrium* ssp. *pseudochaemaedrys*.

II. Druhy podmaččených slatinných luk a pastvin:

Blysmus compressus, *Carex appropinquata*, *C. distans*, *C. paniculata*, *Centaureum pulchellum*, *Juncus inflexus*, *Ophioglossum vulgatum*, *Polygala amara* ssp. *amarella* (na jedné lokalitě též na vlhkých vápencových skalkách), *Trifolium fragiferum*.

III. Plevelé:

Adonis aestivalis, *Ajuga chamaepitys*, *Euphorbia exigua*, *Melampyrum arvense* ssp. *eu-arvense*, *Nigella arvensis*, *Thymelaea passerina*, *Veronica hederifolia* ssp. *triloba*.

Další výzkum tento seznam pravděpodobně ještě doplní, není však vyloučeno, že některé druhy bude nutno z něho vypustit. Uvedený výčet druhů, vyskytujících se na Strakonicku pouze na území vápenců, i když není velký, odpovídá vymezení tohoto území jako samostatného regionálně fyto-geografického celku. To je podporováno i okolností, že toto území vykazuje kvalitativní rozdíly květeny na různých stanovištích a v různých rostlinných formacích. Tím lze vyvrátit i případnou námitku, že uvedené floristické rozdíly charakterisují pouze odlišné stanoviště a nikoliv odlišné fytogeografické území.

Všimněme si nyní území strakonických vápenců s hlediska fytoocenologické rekonstrukce původních porostů. Klimaxové polohy vápencového území byly osídleny převážně kalcifilními doubravami (*Quercus robur*) s příměsí lípy, místy borovice. Tyto doubravy se lišily od doubrav acidofilních na okolních silikátových horninách rozšířených především druhy uvedenými v první skupině a větší zastoupením náročnějších hájových druhů. Světломilné druhy na př. *Agrimonia eupatoria* ssp. *officinalis*, *Cerintho minor*, *Gentiana ciliata*, *Inula salicina*, *Scabiosa columbaria* ssp. *eucolumbaria* a j., které jsou v dnešních světlých kulturních borech a místy i na mezích a suchých pastvinách dosti hojné, byly v původních doubravách omezeny pouze na světliny a křovinatá místa s mělkou kamenitou půdou. Půdním typem doubrav na vápencích byly rendziny, které se udržely bez podstatných změn i pod dnešními kulturními lesy. Půdy okolních acidofilních doubrav náleží k typu oligotrofní hnědozemě (braunerde). Současné polní kultury na polohách kalcifilních doubrav vykazují ve své plevelové flóře přítomnost druhů třetí skupiny. Na chladnějších a vlhčích severních svazích některých větších vápencových kopců byly ostrůvky basiklinních bučin, jejichž celková rozloha byla ve srovnání s doubravami nepatrná. Z druhů charakterisujících území vápenců zde rostly pouze ty, které

snášejí větší zastínění (na př. *Cephalanthera alba*, *C. rubra*), kdežto světlomilné druhy chyběly. Půdní typ těchto bučin byl představován rovněž rendzinou, jež však projevovala již mírné odvápnění humusového horizontu.

Jak vypadalo původní rostlinné společenstvo na místě dnešních slatinných luk a jak byly v tomto společenstvu zastoupeny druhy pro dnešní slatinné louky charakteristické (druhá skupina), je velmi obtížné si představit, jelikož na našem území chybějí i pouhé fragmenty těchto fytoocenoz. Možno soudit, že to byly olšiny a že se v jejich podrostu z citovaných druhů uplatňovaly hojněji snad jen ostřice. Ostatní druhy byly velmi roztroušené. Půdy těchto rostlinných společenstev jsou podmačené, bohaté na organické látky a vápník vyloužený spodní vodou z vápenců.

Florogenetické zhodnocení flory strakonických vápenců je úkol velmi obtížný, který si vyžádá ještě další podrobný výzkum celého Pošumaví i sousedních území. Dnes bylo by, myslím, ještě předčasné pouštět se do řešení těchto otázek, a proto se omezím jen na několik poznámek ke vztahu květeny strakonického vápencového území k územím sousedním a k postavení území v rámci regionálně fytogeografického členění Čech.

V e l e n o v s k ý (1883) považuje květenu strakonických vápenců za typickou pro teplé území středočeské. D o m i n ve svém příspěvku z r. 1903 (D o m i n 1903 p. 15) píše, že na jihočeských pravápencích není pontická flora zastoupena jen ojedinělými typy, nýbrž že je representována celými společenstvy. Avšak v pozdějších pracích týkajících se speciálně regionálního členění naší země D o m i n (1924, 1928, 1930) přiřadil území pošumavských vápenců jako podokres k okresu Pošumaví z oblasti hercynsko-sudetské a nikoliv k oblasti ponticko-pannonské.

Původ květeny strakonických vápenců uvedený v této práci pokládám za dosud nerozřešený. Tato květena zaujímá v jihozápadních Čechách izolované postavení a nemá dnes migrační spojení s jinou květenou podobného druhového složení. Považuji ji za pošumavskou zvláštnost i když má s květenou středočeskou, zejména z vápencových a opukových okrsků, řadu druhů společných. Některé druhy však ve středních Čechách chybějí (na př. *Orchis pallens*). V úvahách o genezi flory strakonických vápenců hraje důležitou úlohu ještě jiná teplomilná květena odlišné florogenetické povahy, která se na Strakonicku vyskytuje na vápencích i silikátech a která pochází z teplé „ponticko-pannonské“ oblasti středočeské. Tato květena migrovala do jižních Čech a na Strakonicko údolím Vltavy a Otavy a zachovala si až dosud migrační spojení řadou lokalit s rozšířením ve středních Čechách. Tento migrační proud nemá florogenetický vztah k uvedené květeně strakonických vápenců i když se s ní na některých lokalitách mísí (na Strakonicku jej zastupují na př. *Artemisia scoparia*, *Centaurea stoebe* ssp. *rhenana*, *Chondrilla juncea*, *Phleum Boeheimeri*, *Tunica prolifera* a j.). Zmíním se o něm podrobněji v dalším příspěvku. Přiřazení území strakonických vápenců k okresu Pošumaví pokládám za ospravedlnitelné především s hlediska fytoocenologické rekonstrukce přirozených lesních porostů. Pro okres Pošumaví považuji za typickou a převládající klimaxovou fytoocenozu doubravu (*Quercus robur*) s příměsí lípy a místy borovice. Kvantitativní zastoupení dubu a obou průvodních dřevin ve stromovém patře kolísalo podle vlastností půdy, kvalitativně se však stromové patro na vápencích a silikátech nelišilo. Charakteristické jak pro vápencovou, tak silikátovou část Pošumaví je relativně nepatrný výskyt buku a absence habru v přirozených lesních fytoocenozách. Tím se květena a vegetace Pošumaví

výrazně liší od květeny a vegetace středočeské. Proto považují hodnocení území strakonických vápenců jako součásti okresu Pošumaví za správné.

Naskýtá se ještě otázka ohrazení zmíněného vápencového území, a to jak v přírodě, tak při znázornění na mapě. Hranice vápenců jsou zde ostré a rovněž hranice jejich květeny jsou na rozhraní se silikáty nápadně ostré. To umožňuje využít některé hojnější druhy z uvedeného seznamu k indikaci a ohrazení vápenců. Upozorňuje na to již V e l e n o v s k ý (1883 p. 63) ve zmíněném článku: „my můžeme určitě dle rostlin říci, až kam okrslek vápence prahorního zasáhá, ani zevrubněji půdy geologicky neohledávající“. Méně ostře je ohrazena květena slatinných luk. Hlavní obtíž v ohrazení strakonického vápencového území jako samostatného regionálně fytogeografického celku spočívá v ostrůvkovitém výskytu vápenců. Znamená to, že ve vápencovém území jsou uzavřeny ostrůvky silikátových hornin hostící acidofilní floru a že ohrazení území je na některých místech neurčité pozvolným vyzníváním vápencových ostrůvků a jejich květeny do okolního silikátového krystalinika. Podobné obtíže se však vyskytnou při vymezování a ohrazení téměř všech regionálně fytogeografických celků. Pokládám za vhodné ohrazení strakonických vápenců pomocí rozšíření několika hojnějších druhů z uvedeného výčtu, nepřecházejících však na drobné izolované vápencové ostrůvky v Pošumaví. Jsou to *Carex glauca* ssp. *diversicolor*, *Euphorbia exigua*, *Gentiana ciliata*, *Scabiosa columbaria* ssp. *eucolumbaria* spolu se *S. ochroleuca*. Vymapováním rozšíření těchto druhů získáme hranice vápencového území táhnoucího se severně až severovýchodně od Strakonice a ohrazeného zhruba obcemi Krty—Dražejov—Strakonice—Řepice—Rovná—Rohozná—Osek—M. Turná—Radomyšl—Černíkov—Hubenov—Krty. (viz mapa č. 2).

V další stati uvádím rozšíření všech uvedených druhů na Strakonicku, aby bylo možno posoudit jejich význam pro květenu strakonických vápenců při případném srovnávání s květenou vápenců krumlovských či horaždovicko-sušických. Při výčtu lokalit je postupováno vápencovým územím od západu k východu, nakonec jsou uvedeny lokality na menších vápencových ostrůvcích roztroušených jižně od Strakonice. Za doplnění seznamu lokalit děkuji zejména kolegovi J. H o l u b o v i a V. C h á n o v i *).

Adonis aestivalis L.: 1. pole nad V břehem J části Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 420—440 m n. m.; 2. pole u Domanic (zvláště SV a JV), ca 430—490 m n. m. (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868—1883, 1883); 3. pole SZ od Rovné, ca 430—490 m n. m.; 4. pole na J svahu návrší s kostelem Sv. Jana JV od Radomyšle, ca 470—480 m n. m. (J. H a r t l).

Agrimonia eupatoria L. ssp. *officinalis* (Lam.) Gams—V e l e n o v s k ý udává „u Strakonice“ (apud Č e l a k o v s k ý 1868—1883, 1883**): 1. lesíky a meze na návrší Na hůrce J od Krt, ca 420—445 m n. m.; 2. křovinatá pastvina blíže V břehu rybníka JV od Krt, ca 430 m n. m. (Ch.); 3. lesíky a meze na JZ části návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450—490 m n. m.; 4. meze a pastviny na SZ okraji lesa vrchu Tisovníku SV od Krt, ca 440—470 m n. m.; 5. v lesích (zvláště na J svazích) vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 470—580 m n. m.; 6. v lesích (na J svahu) Březového vrchu SV od Hubenova, ca 520—570 m n. m.; 7. na světlinách v lesích a na mezích vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 450—545 m n. m.; 8. v lese na návrší zvaném „Oupeřová“ (503 m) SV od Dražejova, ca 460—503 m n. m.; 9. v lese na táhlém hřebetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470—500 m n. m.; 10. lesy na J i S části vrchu Šibeníčníku S od Strakonice, ca 450—510 m n. m.; 11. meze mezi Droužeticemi a vrchem Tisovníkem ca 440—470 m n. m.; 12. meze na návrších JV—SV od Droužetic, ca 400—440 m n. m.; 13. meze na návrší JZ od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 425—440 m n. m.; 14. v lesích (zvláště na Z svahu) vrchu

*) Zkratky v citaci lokalit: H o l. = J. H o l u b, Ch. = V. C h á n, M o r. - H o l. = J. M o r a v e c et J. H o l u b.

**) Z jihočeské pánve jsou známy novější lokality, které nejsou na vápencích.

Hradec J od Domanic, ca 420–512 m n. m.; 15. meze nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–440 m n. m.; 16. lesy na vrchu Ostrém (zvláště na Z svahu) JV od Domanic, ca 460–518 m n. m.; 17. na mezích mezi vrchy Hradcem a Ostrým JV od Domanic, ca 450 až 470 m n. m.; 18. v lesíku zvaném „Slidová“ na návrší V od Domanic, ca 470–495 m n. m.; 19. na mezích a v lesíku na S svahu návrší (495 m) SV od Domanic, ca 430–490 m n. m.; 20. na mezích a v lesíku na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 435–480 m n. m.; 21. meze na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 425–490 m n. m.; 22. pastviny na návrší SZ od Rovné, ca 425–450 m n. m.; 23. v lese zvaném „Sedlina“ (479 m) a na přilehlých mezích SZ od Rovné, ca 440–479 m n. m.; 24. meze na J–JZ svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.; 25. v lesích na vrchu Chlumu S od Rovné, ca 450–540 m n. m.; 26. lesík mezi M. Turnou a Petrovicemi, ca 440–450 m n. m.; 27. stráž proti osadě Nedílné SZ od Brlohu, ca 425 m n. m.; 28. stráž nad mlýnem JZ od Brlohu, ca 410–420 m n. m.; 29. lesík a křoviny na návrší S od Brlohu, ca 440–460 m n. m.; 30. lesík a křovinaté pastviny na návrších SV od Brlohu, ca 450–470 m n. m. (M o r . - H o l.); 31. lesy na vrchu Betani S od Malenic nad Volyňkou, ca 550–650 m n. m.

Ajuga chamaepitys (L.) S c h r e b.: 1. pole na J svahu návrší Na hůrce J od Krt, ca 420 až 440 m n. m.; 2. pole na J svahu návrší při SZ okraji lesa na vrchu Tisovníku SV od Krt, ca 440–460 m n. m.; 3. pole a úhory na návrší JV od Droužetie, ca 405–430 m n. m.; 4. pole na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 420–440 m n. m.; 5. pole na návrší SV od Domanic, ca 460–490 m n. m.; 6. pole a úhory v okolí vápencového lomu na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.

Anemone silvestris L.: 1. les na S svahu návrší zvaného „Oupeřová“ (503 m) SV od Dražejova, ca 480 m n. m.; 2. vrch Kuřidlo SZ od Strakonice (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý A. 1898) – na lesní světlině blíže vrcholu na V–JV svahu, ca 525 až 530 m n. m., na pastvině při JV okraji lesa, ca 460 m n. m.; 3. bor nad vodojemem na J svahu J části vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 470 m n. m. (pravděpodobně lokalita V e s e l é h o A. 1898); 4. bor na J a JZ svahu S hřebene (les Ryšovy) vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 470–480 m n. m. (B r o ž í k apud D o s t á l 1949–1950); 5. v lesích vrchu Tisovníku SZ od Droužetie, ca 470–500 m n. m. (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883); 6. meze na JV úpatí vrchu Tisovníku SZ od Droužetie, ca 450–460 m n. m.; 7. meze na J svahu návrší JV od Droužetie, ca 410–430 m n. m.; 8. meze na J svahu návrší (440 m) SV od Droužetie, ca 430 m n. m.; 9. na Z svahu vrchu Hradec J od Domanic, ca 420–450 m n. m. (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, 1883); 10. při okraji lesa na JZ svahu vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 460 m n. m.; 11. borový lesík zvaný „Slidová“ V od Domanic, ca 480–495 m n. m.; 12. meze a pastviny na návrší SV od Domanic, 490 m n. m. (M o r . - H o l.); 13. lesík a meze na SV svahu návrší (495 m) do údolí S od Domanic, ca 430–460 m n. m.; 14. meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 450–470 m n. m.; 15. les na návrší při SV úpatí vrchu Ostrého (zvláště na J svahu při lesním okraji) JV od Domanic, ca 500 m n. m.; 16. lesík a meze na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 450–490 m n. m.; 17. návrší SZ od Rovné, ca 420 až 450 m n. m.; 18. J a SZ část lesa zvaného „Sedlina“ (479 m) a meze při jeho SZ okraji SZ od Rovné, ca 440–479 m n. m.; 19. na hřebeni a SZ svahu SV části vrchu Chlumu S od Rovné, ca 530–540 m n. m.

Aquilegia vulgaris L. ssp. *euvulgaris* D o m.: 1. světlý les na S svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 480–520 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý A. 1898, V e s e l ý J. 1942–1943); 2. les „Ryšovy“ na S hřebeni vrchu Šibeničnicku (zvláště na S svahu) S od Strakonice, ca 460–500 m n. m.; 3. lesy na vrchu Tisovníku SZ od Droužetie, ca 440–580 m n. m. (M o r . - H o l.); 4. lesy na Z svahu vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 460–500 m n. m.; 5. les na S svahu vrchu Jaslova S od Řepice, ca 490–500 m n. m.; 6. lesy na vrchu Chlumu (zvláště v SV části) S od Rovné, ca 460–540 m n. m.; 7. pruh vápenců v lese zvaném Kukly V od M. Turné, ca 430 až 460 m n. m. (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, 1883).

Astragalus cicer L.: na keřnaté mezi na J svahu návrší JV od Droužetie, ca 410–420 m n. m., nalezen po prvé v r. 1956.

Blysmus compressus (L.) P a n z.: 1. slatinná místa luk a pastvin v údolí J od Krt, ca 405 až 410 m n. m.; 2. slatinné pastviny S od Dražejova, ca 420 m n. m.; 3. slatinné louky v údolí JV od Droužetie, ca 400–415 m n. m.; 4. slatinná místa na SZ břehu Dolejšího rybníka u železniční zastávky Řepice, ca 400 m n. m.; 5. slatinné louky a pastviny táhnoucí se J od Domanic až na V břeh Hořejšího rybníka, ca 413–440 m n. m.; 6. slatinné louky v údolí SV od Domanic, ca 440 až 465 m n. m.; 7. u M. Turné (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, 1883); 8. slatinné pastviny u rybníka SZ od Rovné, ca 420 m n. m.

Carex appropinquata S c h u m.: 1. slatinné louky na JV úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 420 m n. m. (dnes je tato lokalita téměř zcela zničena); 2. slatinné louky na S úpatí vrchu Šibeničnicku JZ od Droužetie, ca 440–450 m n. m.; 3. slatinné louky pod rybníčkem na J úpatí vrchu Tisovníku Z od Droužetie, ca 450 m n. m.; 4. slatinná louka SV od Droužetie,

ca 430 m n. m.; 5. slatinné louky v údolí JV od Droužetic blíže Dolejšího rybníka, ca 400 až 415 m n. m.

Carex distans L.: 1. slatinná místa luk v údolí J od Krt, ca 405–410 m n. m.; 2. slatinné pastviny S od Dražejova, ca 420 m n. m.; 3. slatinné louky v údolí JZ od Hubenova, ca 450 až 455 m n. m.; 4. slatinné louky v údolí JV od Droužetic blíže Dolejšího rybníka, ca 400–415 m n. m.; 5. na V břehu Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 413 m n. m.; 6. slatinné louky a pastviny J od Domanic, ca 420–440 m n. m.; 7. slatinné louky v údolí SV od Domanic, ca 440 až 465 m n. m.; 8. slatinné louky a pastviny na J—Z úpatí návrší SZ od Rovné, ca 420–430 m n. m.; 9. slatinné louky pod vápencovým lomen v údolí S od Slaníku, ca 400 m n. m.; 10. slatinná louka při silnici J od Rovné, ca 420 m n. m.

Carex glauca Scop. ssp. *diversicolor* (Cr.) Morav. — až dosud byly ze Strakonicka udávány pouze dvě lokality této ostřice, přesto že Velenovský (1883 p. 63) píše, že „tu setkáváme se s tisíci *Carex glauca*, jež vůbec jinak v jižních Čechách schází“. Podrobnější výzkum ukázal, že tento druh je na strakonických vápencích skutečně velmi hojný, což je tím zajímavější při srovnání s vápenci horaždovicko-sušickými, kde je vzácný. Z autopsie znám odtud pouze lokalitu v lesích v sedle mezi hřebenem Pučanky a vrchem Kozníkem SZ od Nezamyslic, ca 590 m n. m. Ze Sušicka jej udává Čelakovský fil. (apud Čelakovský 1890) od Milčie. — 1. slatinná místa luk v údolí J od Krt, ca 405–415 m n. m.; 2. na mezích a v lesíku na návrší Na hůrce J od Krt, ca 415–440 m n. m.; 3. lesík na návrší Baníně SZ od Dražejova, ca 410 až 435 m n. m.; 4. na pastvinách na pahorku při SZ okraji lesa na Tisovníku SV od Krt, ca 440 až 460 m n. m.; 5. v lesíku na Z části návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450–470 m n. m.; 6. slatinné louky a pastviny v údolí JZ od Hubenova, ca 450–460 m n. m.; 7. v lesíku na návrší v obci Hubenově, ca 470–480 m n. m.; 8. světlé lesy (zvláště na S svahu) vrchu Kuřidla, SZ od Strakonice, ca 450–540 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868–1883); 9. les na vrchu zvaném „Oupeřová“ (503 m) SV od Dražejova, ca 480–500 m n. m.; 10. borový les na J svahu táhlého hřbetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 480–500 m n. m.; 11. pastviny a louky na S úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 450–460 m n. m.; 12. slatinné louky na JV úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 420 m n. m. (lokalita dnes z větší části zničena); 13. les zvaný „Ryšovy“ na S části vrchu Šibeníčníku SZ od Strakonice, ca 450–500 m n. m.; 14. slatinné louky na S úpatí vrchu Šibeníčníku JZ od Droužetic, ca 440–450 m n. m.; 15. slatinná louka pod rybníčkem na J úpatí vrchu Tisovníku Z od Droužetic, ca 450 m n. m.; 16. ve světlých lesích na vápencích vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 460–570 m n. m.; 17. slatinné louky v údolí JV od Droužetic, ca 400–415 m n. m.; 18. meze na V svahu návrší JV od Droužetic, ca 430 m n. m.; 19. slatinná louka SV od Droužetic, ca 430 m n. m.; 20. meze (zvláště na S svahu) návrší (440 m) SV od Droužetic, ca 430–440 m n. m.; 21. slatinné louky v údolí JV od Černíkova, ca 415–430 m n. m.; 22. slatinné louky při březích Dolejšího rybníka u železniční zastávky Řepice, ca 400 m n. m.; 23. slatinná louka pod hrází Hořejšího rybníka V od Droužetic, ca 410 m n. m.; 24. v lesích (zvláště na Z—S svahu) vrchu Hradeč J od Domanic, ca 415–512 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868–1883); 25. na mezích nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–450 m n. m.; 26. slatinné louky a pastviny J od Domanic, ca 415–440 m n. m.; 27. slatinná louka, pastviny a meze mezi vrchy Hradeč a Ostrým JV od Domanic, ca 460–470 m n. m.; 28. lesy na Z svahu Ostrého a na lesnatém návrší při jeho SV úpatí JV od Domanic, ca 460–500 m n. m.; 29. lesík zvaný „Slidová“ na návrší V od Domanic, ca 470–498 m n. m.; 30. pastviny a meze, na S úpatí též lesík, na návrší S—SV od Domanic, ca 425–495 m n. m.; 31. lesík S od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 430–440 m n. m.; 32. slatinné louky v údolí SV od Domanic, ca 430–470 m n. m.; 33. lesík při vrcholu a meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 430–480 m n. m.; 34. na vápencových ostrůvech v lesích vrchu Jaslova S od Řepice, 470–510 m n. m.; 35. slatinné louky podél potůčku SZ od Rovné, ca 420–460 m n. m.; 36. slatinné louky v údolí JZ od Rovné, ca 400–413 m n. m.; 37. slatinná louka při silnici J od Rovné, ca 420 m n. m.; 38. les zvaný „Sedlina“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440–479 m n. m.; 39. slatinné louky v údolí S od Slaníka, ca 390–400 m n. m.; 40. slatinné louky na J úpatí vrchu Chlumu S od Rovné, ca 430–440 m n. m.; 41. světlé lesy a mýtiny na vápencích vrchu Chlumu S od Rovné, ca 460–545 m n. m.; 42. slatinné louky mezi obcí a nádražím Radomyšl, ca 450–460 m n. m.; 43. lesíky S od nádraží Radomyšl, ca 470 až 480 m n. m.; 44. les na návrší JZ od Oseka, ca 475–490 m n. m.; 45. Z výběžek Hrabovského lesa S od Rohozné, ca 490–500 m n. m.; 46. meze a pastviny J—JV od Oseka, ca 480–500 m n. m.; 47. pastviny u vápencového lomu na návrší Z od M. Turné, ca 480–490 m n. m.; 48. stráž V od M. Turné, ca 430–440 m n. m.; 49. pruh vápence v lese zvaném Kukly V od M. Turné, ca 450–463 m n. m.; 50. v lesíku na SZ svahu vrchu zvaného Borky SV od Strunkovic nad Volynkou, ca 480–490 m n. m.

Carex paniculata L.: 1. slatinné louky a pastviny v údolí JZ od Hubenova, ca 450–460 m n. m.; 2. slatinné louky S od Dražejova, ca 420 m n. m.; 3. slatinné louky na S úpatí vrchu Šibeníčníku JZ od Droužetic, ca 440–450 m n. m.; 4. slatinné louky v údolí JV od Droužetic

a na SZ břehu Dolejšího rybníka, ca 400–415 m n. m.; 5. slatinné louky v údolí SV od Domanic, ca 430–465 m n. m.; 6. slatinné louky podél potůčku SZ od Rovné, ca 420–460 m n. m.; 7. slatinná louka při silnici J od Rovné, ca 420 m n. m.; 8. slatinné louky na J úpatí vrchu Chlumu S od Rovné, ca 430–440 m n. m.; 9. břeh rybníku a při potůčku pod Rohoznou, ca 440 m n. m.

Centaureum pulchellum (Sw.) Druce — ze Strakonicka udáváno Velenovským (apud Čelakovský 1868–1883, 1883) od Domanic, Droužetic a Černíkova. Novější lokality: 1. slatinné pastviny u rybníka SV od Krt, ca 438 m n. m.; 2. pastvina u rybníka Baniny SZ od Dražejova, ca 415 m n. m. (Chán 1957); 3. pastviny V od rybníka JV od Krt, ca 425 m n. m.; 4. pastviny na S úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 450 m n. m. (Chán 1957); 5. příkop cesty u železniční zastávky Řepice, ca 400 m n. m. (Mor.-Hol.); 6. V břeh Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 413 m n. m.; 7. slatinné pastviny J od Domanic, ca 415–440 m n. m. (Mor.-Hol., pravděpodobně totožná s lokalitou Velenovského); 8. pastvina na horním konci údolí SV od Domanic, ca 465 m n. m.; 9. slatinná pastvina u rybníka SZ od Rovné, ca 420 m n. m.

Cephalanthera alba (Cr.) Simk.: 1. lesík v Z části návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450 až 470 m n. m.; 2. lesy na vrchu Kuřidle SZ od Strakonice, ca 450–545 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868–1883, Veselý A. 1898, Brožík 1951–1952, 1956); 3. lesy na návrší zvaném „Oupeřová“ (503 m) SV od Dražejova, ca 480–503 m n. m.; 4. lesy na táhlém hřbetu S od Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470–500 m n. m.; 5. lesy na vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 470–580 m n. m. (Mor.-Hol.); 6. lesy na J i S (les Ryšovy) části vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 450–510 m n. m. (Mor.-Hol.); 7. lesy na vrchu Hradei (zvláště na Z až S svahu) J od Domanic, ca 420–512 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868 až 1883); 8. v lesích na vrchu Ostrém (zvláště na Z svahu a na návrší při SV úpatí) JV od Domanic, ca 480–500 m n. m. (Mor.-Hol.); 9. lesík zvaný „Slídová“ na návrší V od Domanic, ca 470 až 495 m n. m. (Mor.-Hol.); 10. v lesích (zvláště na SV výběžku) vrchu Chlumu S od Rovné, ca 450–545 m n. m.; 11. vápencový pruh v lese zvaném Kukly V od M. Turné, ca 450–463 m n. m.; 12. v lesích na vrchu Betani S od Malenic nad Volyňkou, ca 600–620 m n. m. (Protiva 1949–1950, sám jsem na lokalitě nenalezl).

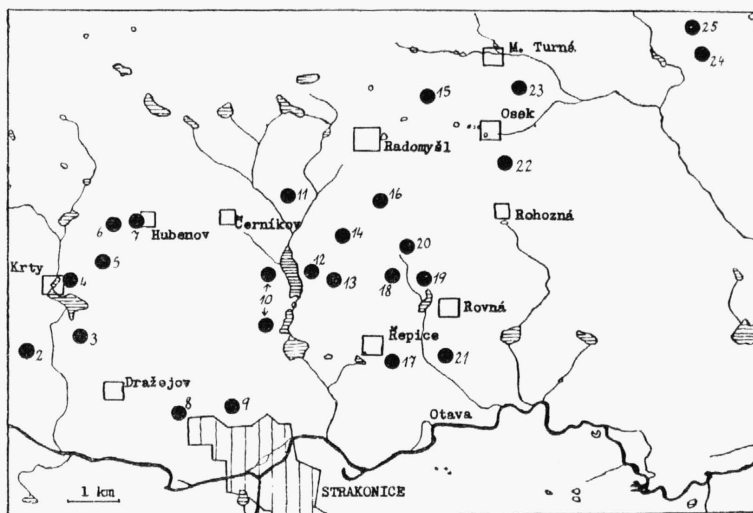
Cephalanthera rubra (L.) Rich.: 1. lesy na vrchu Kuřidle SZ od Strakonice, ca 460–540 m n. m. (Čelakovský 1868–1883, Veselý A. 1898, Brožík 1951–1952, 1956); 2. lesy na táhlém hřbetu S od Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470–500 m n. m.; 3. lesy na vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 470–580 m n. m. (Čelakovský 1868–1883, Brožík 1951 až 1952); 4. lesy zvané „Ryšovy“ na S části vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 460–500 m n. m. (Mor.-Hol.); 5. lesy (zvláště na Z až S svahu) vrchu Hradei J od Domanic, ca 430 až 510 m n. m. (Mor.-Hol.); 6. lesy na Z svahu vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 460 až 480 m n. m. (Mor.-Hol.); 7. lesy (zvláště na SV výběžku) vrchu Chlumu S od Rovné, ca 460 až 540 m n. m.

Cerinth minor L. — Čelakovský (1868–1883) udává Strakonice. Další lokality: 1. meze a pastviny na návrší Na hůrce J od Krt, ca 415–440 m n. m.; 2. meze a pastviny při SZ až S okraji lesa na Tisovníku SV od Krt, ca 440–460 m n. m.; 3. meze, pastviny a lesík na JZ části návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450–480 m n. m.; 4. meze, pastviny a lesík na návrší v obci Hubenové, ca 470–490 m n. m.; 5. světliny v lesích a meze při JV úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 430–545 m n. m. (Veselý A. 1898, Brožík 1956); 6. meze a lesní okraje na J svahu vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 430–490 m n. m.; 7. meze na S úpatí vrchu Šibeničnicku JZ od Droužetic, ca 450–460 m n. m.; 8. světliny v lesích na vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 440–580 m n. m.; 9. světliny v lesích a meze na JV úpatí Březového vrchu SV od Hubenova, ca 500–560 m n. m.; 10. meze na návrších JV–SV od Droužetic, ca 400 až 440 m n. m.; 11. světliny v lesích na vrchu Hradei J od Domanic, ca 415–512 m n. m.; 12. meze na návrší nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–450 m n. m.; 13. světliny v lesích na vrchu Ostrém JV od Domanic, ca 460–518 m n. m.; 14. meze a pastviny v okolí Domanic, ca 420–490 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868–1883, Veselý J. 1942–1943); 15. meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 440–480 m n. m.; 16. meze na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–490 m n. m.; 17. světliny v lese zvaném „Sedlina“ a na mezích zvláště při jeho Z až S okraji na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440–479 m n. m.; 18. meze na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.; 19. světliny v lesích na vrchu Chlumu S od Rovné, ca 450–545 m n. m.; 20. pruh vápenců v lese zvaném Kukly V od M. Turné, ca 430–463 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868–1883, 1883); 21. stráž nad mlýnem V od Petrovic, ca 420 m n. m.; 22. stráž údolí Brložského potoka SZ od Brlohu, ca 425 m n. m.; 23. vápencové návrší S od Brlohu, ca 440–460 m n. m.; 24. pastvina na návrší Hůrce S od Brlohu, ca 450–467 m n. m.

Crepis praemorsa (L.) Tausch: 1. světliny v lesích na J až JV svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 530 m n. m.; 2. borový les na J svahu táhlého hřbetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 490–500 m n. m.

Cypripedium calceolus L.: světlý les na SV svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 510 m n. m. naposledy v r. 1942 (H o l.).

Epipactis atropurpurea R a f.: 1. lesík na návrší Banině SZ od Dražejova, ca 405–435 m n. m.; 2. lesík na Z svahu návrší Na hůrce J od Krt, ca 410–435 m n. m. (Ch.); 3. lesík na JZ svahu návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450–480 m n. m.; 4. lesík na návrší v obci Hubenově, ca 470–490 m n. m.; 5. lesy na vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 450–545 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý A. 1898, V e s e l ý J. 1942–1943, B r o ž í k 1956); 6. les na vrchu zvaném „Oupeřová“ (503 m) SV od Dražejova, ca 480–503 m n. m.; 7. světlé lesy na táhlém hřbetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470–500 m n. m.; 8. na vápencích v lesích vrchu Tisovniku SZ od Droužetic, ca 460–580 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e l e n o v s k ý u *Inula salicina* apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý J. 1942 až

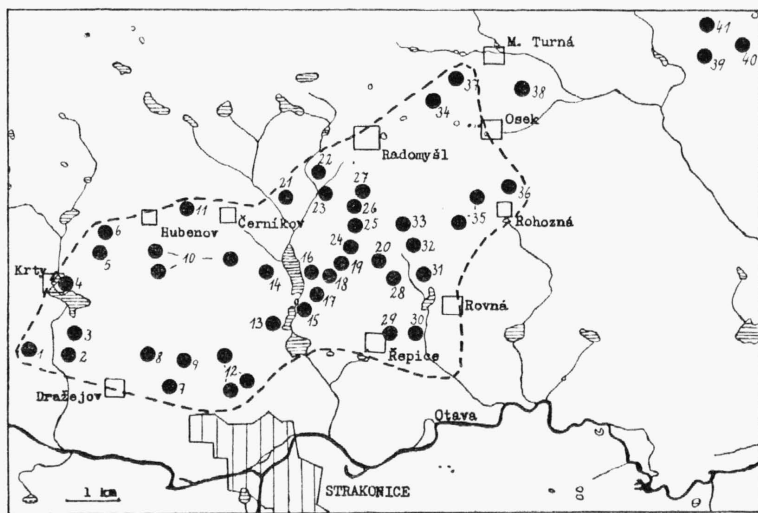

Mapka 1.: Rozšíření *Euphorbia exigua* na Strakonicku.

1943); 9. lesy na S (les Ryšovy) i J části vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 450–510 m n. m. (M o r. - H o l.); 10. lesy na vrchu Hradeč J od Domanic, ca 415–512 m n. m.; (Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1883); 11. keřnaté meze a lesík na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 420–440 m n. m.; 12. lesík S od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 430–440 m n. m.; 13. v lese poblíž vrcholu vrchu Jaslova S od Řepice, ca 500–510 m n. m.; 14. v lesích na vápencích vrchu Ostrého a na návrší při jeho SV úpatí JV od Domanic, ca 460–518 m n. m. (M o r. - H o l.); 15. lesík zvaný „Slídová“ na návrší V od Domanic, ca 470–498 m n. m. (M o r. - H o l.); 16. lesík v údolí na S úpatí návrší (495 m) S od Domanic, ca 435–450 m n. m.; 17. lesík v polích V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 490 m n. m.; 18. v lesní kultuře na vápencovém návrší SZ od Rovné, ca 430–450 m n. m.; 19. v lese zvaném „Sedlina“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440–479 m n. m.; 20. lesy na vápencích vrchu Chlumu S od Rovné, ca 450–545 m n. m.; 21. západní výběžek Hrabovského lesa S od Rohozné, ca 490–500 m n. m.; 22. pruh vápenců v lese zvaném Kukly V od M. Turné, ca 430 až 463 m n. m. (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, 1883); 23. jihozápadní okraj lesa Hradeč JZ od Brlohu, ca 405–410 m n. m.; 24. v lesíku na SZ svahu vrchu Borků SV od Strunkovic nad Volyňkou, ca 480–490 m n. m. (Ch.); 25. v lese na J svahu vrchu Betaně S od Malenice nad Volyňkou, ca 600–650 m n. m.

Euphorbia exigua L.: 1. pole na návrší (439 m) SZ od Katovic, ca 425–439 m n. m.; 2. pole na návrší Šibenicí SV od Katovic, ca 430–444 m n. m.; 3. pole na návrší Na hůrce J od Krt, ca 420–440 m n. m.; 4. pole na návrší při V okraji obce Krt, ca 430 m n. m.; 5. pole při Z okraji lesa na Tisovniku SV od Krt, ca 435–460 m n. m.; 6. pole na Z části návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450–490 m n. m.; 7. pole na vápencovém pahorku v obci Hubenově, ca 470–480 m n. m.; 8. úhory a pole na JV úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 430–450 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý A. 1898); 9. pole na J svahu vrchu Šibeničnicku S od Stra-

konice, ca 430–480 m n. m.; 10. pole a úhory na návrších JV až SV od Droužetic, ca 400–440 m n. m.; 11. pole na návrší JZ od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 430–450 m n. m.; 12. pole a úhory na návrší nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–450 m n. m.; 13. pole mezi vrchy Hradcem a Ostrým JV od Domanic, ca 450–470 m n. m.; 14. pole a úhory v okolí Domanic, ca 420–495 m n. m. (Velenovský apud Čelakovský 1868–1883, 1883, Veselý J. 1942–1943); 15. pole SV od Radomyšle směrem k M. Turné, ca 460–480 m n. m. (Veselý J. 1942–1943); 16. pole na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 440 až 490 m n. m.; 17. pole na návrší JV od Řepice, ca 430–435 m n. m.; 18. pole na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–490 m n. m.; 19. pole na vápencovém návrší SZ od Rovné, ca 425–440 m n. m.; 20. pole při J, Z až SZ okraji lesa zvaného „Sedlína“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440–475 m n. m.; 21. pole a úhory na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.; 22. pole JV od Oseka, ca 460–500 m n. m.; 23. pole na vápencovém ostrůvku mezi M. Tur-

Mapka 2.: Rozšíření *Gentiana ciliata* na Strakonicku a hranice strakonického vápencového území.

nou a Petrovicemi, ca 440–450 m n. m.; 24. pole na návrší S od Brlohu, ca 440–460 m n. m.; 25. pole na návrší Hůrce S od Brlohu, ca 450–467 m n. m.

Gentiana ciliata L.: 1. pastviny na návrší Šibenici SV od Katovic, ca 420–444 m n. m.; 2. lesík na návrší Banině SZ od Dražejova, ca 410–435 m n. m.*); 3. meze a pastviny na návrší Na hůrce J od Krt, ca 420–445 m n. m.; 4. stráně vápencového pahorku v Krtech, ca 420 až 430 m n. m. (Ch); 5. pastviny a meze na návrší při SZ okraji lesa na Tisovníku SV od Krt, ca 440 až 460 m n. m.; 6. lesík a meze na JZ svahu návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450–480 m n. m.; 7. vrch Kuřidlo SZ od Strakonice, ca 450–545 m n. m. (Veselý A. 1898), v lesích (Čelakovský 1868–1883, 1883, Brožík 1956) a na křovinatých mezích a pastvinách na JV svahu (Veselý J. 1942–1943); 8. lesy a mýtiny na vrchu zvaném „Oupeřová“ (503 m) SV od Dražejova, ca 480–503 m n. m. (Mor. - Hol.); 9. světlé lesy a lesní okraje na táhlém hřebetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470–500 m n. m. (Velenovský apud Krist 1936); 10. lesy na vápencích vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 470–580 m n. m. (Mor. - Hol.); 11. na mýtině na JV svahu Březového vrchu a na pahorku při jeho JV úpatí SV od Hubenova, ca 500–550 m n. m. (Ch); 12. v lesích a místy na mezích na J i S (les Ryšovy) části vrchu Šibenického S od Strakonice, ca 440–510 m n. m. (Mor. - Hol.); 13. meze na návrší JV od Droužetic, ca 400–440 m n. m.; 14. meze na návrší (440 m) SV od Droužetic, ca 430–440 m n. m.; 15. stráně nad můstkem přes potok na JZ úpatí vrchu Hradce V od Droužetic, ca 410–415 m n. m.; 16. meze na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–430 m n. m. (snad totožná s lokalitou Veselého J. 1942–1943); 17. lesy na vrchu Hradci (zejména na Z svahu) J od Domanic, ca 420–512 m n. m. (Mor. - Hol.); 18. na mezích mezi vrchy Hradcem

*) Lokalitu Vilhelmova sběru (apud Krist 1936): „louky u Dražejova“ z autopsie neznám.

a Ostrým JV od Domanic, ca 450—470 m n. m.; 19. v lesích (zejména na Z svahu) vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 460—480 m n. m.; 20. v lese a na jeho J okraji na návrší při SV úpatí vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 480—500 m n. m.; 21. meze a lesík na návrší JZ od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 425—440 m n. m.; 22. les na návrší S od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 425—440 m n. m.; 23. meze při trati JV od dvora Kaletic S od Domanic, ca 422—425 m n. m.; 24. v lesíku zvaném „Slídová“ na návrší V od Domanic, ca 470—495 m n. m. (M o r. - H o l.); 25. na mezích a pastvinách na návrší SV od Domanic, ca 470—495 m n. m. (M o r. - H o l.); 26. v lesíku a na mezích na S svahu návrší (495 m) S od Domanic, ca 430—460 m n. m.; 27. lesíky (zvláště na J svahu) návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 430—460 m n. m.; 28. na mezích a v lesíku na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430—490 m n. m.; 29. návrší při V okraji obce Repice, ca 450 m n. m. (Ch.); 30. meze a opuštěný vápencový lom v polích mezi Repicí a Rovnou, ca 420 m n. m. (Ch.); 31. na pastvinách, mezích a v lesní kultuře na návrší SZ od Rovné, ca 425—450 m n. m.; 32. v lese zvaném „Sedlina“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440 až 479 m n. m.; 33. na mezích S od lesa zvaného „Sedlina“ na S svahu návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 460—470 m n. m.; 34. pastviny a lesík S od nádraží Radomyšl, ca 470 m n. m. (Ch.); 35. v lesích na vápencích vrchu Chlumu S od Rovné, ca 450—545 m n. m.; 36. Z výběžek Hrabovského lesa S od Rohozné, ca 490—500 m n. m.; 37. pastviny v okolí lomu na návrší Z od M. Turné, ca 480—490 m n. m.; 38. pastviny a meze na vápencových ostrůvcích mezi M. Turnou a Petrovicemi, ca 440—450 m n. m.; 39. pastviny a lesík na vápencovém návrší S od Brlohu, ca 430 až 460 m n. m.; 40. pastviny na vápencových návrších SV od Brlohu, ca 445—470 m n. m.; 41. meze na vápencích vrchu Hůrky S od Brlohu, ca 450—467 m n. m.

Gentiana cruciata L.: 1. hřbet S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470—500 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868—1883, sám jsem na lokalitě již nenalezl); 2. JZ část lesa vrchu Tisovníku pod cestou do Hubenova V od Krt, ca 470 m n. m. (Ch.); 3. meze a lesní okraj na JV úpatí vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 460 m n. m. (V e s e l ý J. 1942—1943); 4. úvoz polní cesty směrem k vrchu Šibeničníku J od Droužetic, ca 430 m n. m. (H o l.); 5. v lese zvaném „Ryšovy“ na S svahu S hřebene vrchu Šibeničníku S od Strakonice, ca 460—490 m n. m. (V e s e l ý A. 1898); 6. meze na SV svahu vrchu Šibeničníku nad Dolejším rybníkem SZ od železniční zastávky Repice, ca 410—430 m n. m. (Ch.).

Goodyera repens (L.) R. Br.: 1. světlý borový les na S svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 500 m n. m. (M o r. - H o l.); 2. světlé bory v lesích zvaných „Ryšovy“ na S svahu S hřebene vrchu Šibeničníku S od Strakonice, ca 470—500 m n. m. (M o r. - H o l.); 3. bor na S svahu V výběžku J části vrchu Šibeničníku S od Strakonice, ca 505 m n. m. (H o l.); 4. bor na Z svahu vrchu Hradce J od Domanic, ca 420—440 m n. m.; 5. borový lesík zvaný „Slídová“ na návrší V od Domanic, ca 480—490 m n. m. (M o r. - H o l.).

Hypochaeris maculata L. ssp. *eumaculata* D o s t.: meze na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 420—440 m n. m. (zřejmě lokalita V e l e n o v s k é h o apud Č e l a k o v s k ý 1868—1883, Č h á n 1957).

Inula salicina L.: 1. bor na Z svahu návrší Na hůrce J od Krt, ca 420—435 m n. m.; 2. světliny na JV svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 530 m n. m. (V e s e l ý A. 1898, B r o ž í k 1951—1952, 1956); 3. bor na J svahu táhlého hřbetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 500 m n. m.; 4. bory v lese zvaném „Ryšovy“ (na J svahu a na hřebeni) na S části vrchu Šibeničníku S od Strakonice, ca 490—500 m n. m.; 5. světliny a keřnatá místa v lesích vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 480—570 m n. m. (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868—1883).

Juncus inflexus L.: 1. slatinné louky v údolí J od Krt, ca 405—415 m n. m.; 2. vlhká místa na pastvinách SV od Krt, ca 430—438 m n. m.; 3. slatinné louky a pastviny v údolí JZ od Hubenova, ca 450—460 m n. m.; 4. vlhké pastviny a louky na S úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 450—460 m n. m.; 5. slatinné louky na S úpatí vrchu Šibeničníku JZ od Droužetic, ca 440—450 m n. m.; 6. vlhké pastviny a louky u rybníku na J úpatí vrchu Tisovníku Z od Droužetic, ca 450 m n. m.; 7. slatinné louky v údolí JV od Droužetic, ca 400—415 m n. m.; 8. slatinné louky v údolí JV od Černíkova, ca 415—430 m n. m.; 9. pastvina na břehu rybníka při silnici do Radomyšle SV od Podolí, ca 443 m n. m.; 10. louky při březích Dolejšího rybníka u železniční zastávky Repice, ca 400 m n. m.; 11. pastvina na břehu rybníka nad Dolejším rybníkem JV od Droužetic, ca 405 m n. m.; 12. břehy Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 413—415 m n. m.; 13. slatiná louka a pastviny mezi vrchy Hradcem a Ostrým JV od Domanic, ca 460—470 m n. m.; 14. slatinné louky a pastviny J od Domanic, ca 415—440 m n. m.; 15. slatinné louky v údolí SV od Domanic, ca 430—465 m n. m.; 16. slatinné louky a pastviny podél potůčku SZ od Rovné, ca 420—460 m n. m.; 17. slatinné louky v údolí S od Slaník, ca 390—400 m n. m.; 18. slatinné louky při silnici J od Rovné, ca 420 m n. m.; 19. slatinné louky na J úpatí vrchu Chlumu S od Rovné, ca 430—440 m n. m.; 20. louky J od Rohozné, ca 430—440 m n. m.; 21. příkop silnice mezi Rohoznou a Kbelnicí, ca 430 m n. m.; 22. břeh rybníka v údolí SV od Brlohu, ca 440 m n. m.; 23. příkop cesty S od samoty U Mostáka JV od Přestovic, ca 385 m n. m. (tento výskyt mimo

území vápenců je podmíněn pravděpodobně splavováním vápencového prachu s cesty štěrkované vápencem).

Melampyrum arvense L. ssp. *eu-arvense* B e a u v.: 1. pole na vápencovém návrší (439 m) SZ od Katovic, ca 425–439 m n. m.; 2. pahorek při JV úpatí Březového vrchu SV od Hubenova, ca 500–510 m n. m.; 3. pole, meze a lesní okraje na J svahu vrchu Šibeničnicku S od Strakonice, ca 430–490 m n. m. (M o r. - H o l.); 4. pole, meze a pastviny na návrších JV až SV od Droužetic, ca 400–440 m n. m.; 5. pole na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415 až 440 m n. m. (M o r. - H o l.); 6. pole a meze na S svahu návrší SV od Domanic, ca 450 až 480 m n. m.; 7. návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–490 m n. m.; 8. J okraj lesa zvaného „Sedlina“ a meze při jeho SZ okraji na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440–470 m n. m.; 9. mýtiny v lesích SV části vrchu Chlumu S od Rovné, ca 500–540 m n. m.; 10. u M. Turné (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, lokalitu z autopsie neznám); 11. pole a úhory na návrší Hůrce S od Brlohu, ca 455–467 m n. m.

Nepeta cataria L.: 1. pastvina při polní cestě na J břehu rybníka JV od Krt, ca 415 m n. m.; 2. křoviny pod JV cípem zahrady na V svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 440 m n. m. (Ch.); 3. meze na J svahu návrší (440 m) SV od Droužetic, ca 420–440 m n. m.; 4. mez pastviny při V břehu Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 420 m n. m.; 5. meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 440–470 m n. m.; 6. meze na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–480 m n. m.; 7. stráž nad Brložským potokem SZ od Brlohu, ca 425 m n. m.

Nigella arvensis L.: 1. pole na J svahu návrší Na hůrce J od Krt, ca 430 m n. m.; 2. pole na J svahu návrší při SZ okraji lesa na Tisovniku SV od Krt, ca 440–460 m n. m.; 3. pole na JZ svahu návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 470 m n. m.; 4. pole na J svahu Z části vrchu Šibeničnicku (t. zv. „Holý vrch“) S od Strakonice, ca 450–480 m n. m. (H o l.); 5. pole a úhory v okolí vápencového lomu na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.

Ophioglossum vulgatum L.: 1. slatinné louky v údolí JZ od Hubenova, ca 450–455 m n. m.; 2. slatinné louky na JV úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 420 m n. m. (lokalita dnes z větší části zničená); 3. slatinná louka na S úpatí vrchu Šibeničnicku JZ od Droužetic, ca 440–450 m n. m.; 4. slatinné louky v údolí JV od Droužetic, ca 400–415 m n. m.; 5. slatinná louka SV od Droužetic, ca 430 m n. m.; 6. slatinné louky v údolí JV od Černíkova, ca 415–430 m n. m.; 7. slatinná louka na SZ břehu Dolejšího rybníka u železniční zastávky Řepice, ca 400 m n. m.; 8. slatinná louka pod hrází Hořejšího rybníka V od Droužetic, ca 410 m n. m.; 9. slatinné louky a pastviny J od Domanic, ca 420–440 m n. m.; 10. slatinná louka mezi vrchy Hradcem a Ostrým JV od Domanic, ca 460 m n. m.; 11. slatinné louky v údolí SV od Domanic, ca 430–465 m n. m.; 12. slatinné louky mezi Radomyšlí a nádražím Radomyšl, ca 450–460 m n. m.; 13. slatinné louky podél potůčku SZ od Rovné, ca 420–460 m n. m.; 14. slatinná louka pod vápencovým lomem v údolí S od Slaníka, ca 400 m n. m.; 15. slatinná louka na J úpatí vrchu Chlumu S od Rovné, ca 430–440 m n. m.; 16. slatinná louka při silnici J od Rovné, ca 420 m n. m.

Orchis pallens L.: na křovinatých místech v SZ části lesa zvaného „Sedlina“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 470 m n. m. nalezen po prvé v r. 1955; o významu tohoto nálezu se zmíním ve zvláštním článku.

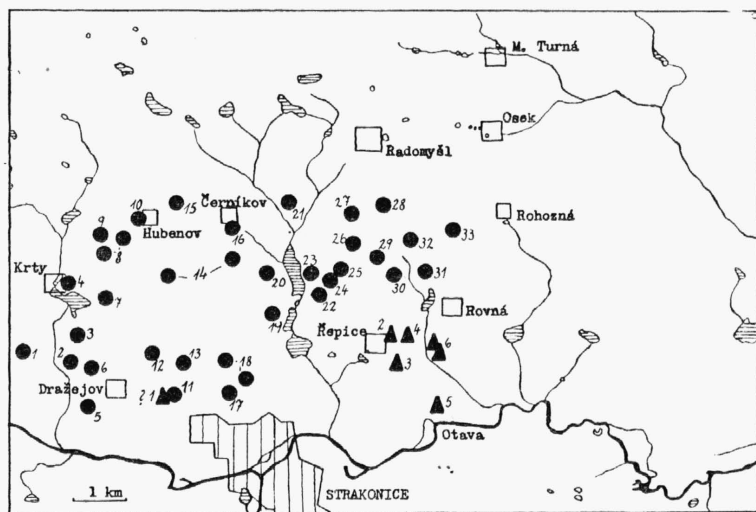
Orobancha major L. — na našem území cizopasí na *Centaurea scabiosa* L. ssp. *euscabiosa* G u g l., řidčeji na *C. stoebe* (L.) S c h. T h e l l. ssp. *rhenana* (B o r b.) G u g l.: 1. na mezích na J svahu vápencového pahorku při SZ okraji lesa na Tisovniku SV od Krt, ca 440–450 m n. m.; 2. na mezích a na lesním okraji na J svahu Z části vrchu Šibeničnicku (t. zv. „Holý vrch“) S od Strakonice, ca 440–490 m n. m. (V e s e l ý A. 1898); 3. na mezích na J svahu návrší JV od Droužetic, ca 410–430 m n. m.; 4. na mezích a polních okrajích na návrší (440 m) SV od Droužetic, ca 430–440 m n. m.; 5. meze a okraje polí JV od Domanic, ca 450–470 m n. m. (lokalita pravděpodobně totožná s V e l e n o v s k ý h o apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý J. 1942–1943); 6. meze a okraje polí na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430 až 490 m n. m.; 7. meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 450–470 m n. m.; 8. pastviny a opuštěný lom na návrší JV od Řepice, ca 430–435 m n. m. (H o l.); 9. meze a okraje polí zejména v okolí vápencového lomu na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.; 10. meze a úhory při SZ okraji lesa zv. „Sedlina“ SZ od Rovné, ca 470 m n. m.

Phegopteris Robertiana (H o f f m.) A. B r.: 1. vápencový lom na návrší při SZ okraji lesa na Tisovniku SV od Krt, ca 450 m n. m.; 2. vápencové skalky na pastvinách při SZ okraji lesa na Tisovniku v údolí JZ od Hubenova, ca 460 m n. m.; 3. roklna na SV svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 535 m n. m. (M o r. - H o l.); 4. v tarase silničním blíž Domanic u Strakonice (V e l e n o v s k ý apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883, lokalitu z autopsie neznám); 5. na vápencové skále u Domanic S od Strakonice (V e s e l ý J. 1942–1943, lokalitu z autopsie neznám); 6. opuštěný židovský hřbitov v lese JZ od Oseka, ca 475 m n. m.; 7. zděný taras při cestě z Rohozné do Rovné, JZ od Rohozné, ca 450 m n. m.

Polygala amara L. ssp. *amarella* (C r a n t z) C h o d a t: 1. slatinné louky na JV úpatí vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 420 m n. m. (lokalita dnes téměř zcela zničená); 2. slatinné

louky v údolí JV od Droužetic blíže Dolejšího rybníka, ca 400–410 m n. m.; 3. slatinné louky v údolí JV od Černíkova, ca 415–430 m n. m.; 4. slatinná louka u rybníčka J od Domanic, ca 430 až 440 m n. m. (H o l.); 5. slatinná louka na J úpatí vrchu Chlumu S od Rovné, ca 430 m n. m.; 6. skalky v opuštěných lomových jámách na S svahu SV výběžku vrchu Chlumu S od Rovné, ca 520 až 530 m n. m. (H o l.).

Scabiosa columbaria L. ssp. *eucolumbaria* D o m.: 1. pastvina a meze na návrší Šibenici SV od Katovic, ca 420–444 m n. m.; 2. lesík na návrší Banině SZ od Dražejova, ca 405–435 m n. m.; 3. lesíky, meze a pastviny na návrší Na hůrce J od Krt, ca 415–440 m n. m.; 4. vápencové pahorky v Krtech, ca 420–430 m n. m.; 5. návrší SV od osady Střely, ca 420–440 m n. m. (C h.); 6. při cestě J od rybníčku SZ od Dražejova, ca 420 m n. m. (C h.); 7. pastvina blíže V břehu ryb-

Mapka 3.: Rozšíření *Scabiosa columbaria* ssp. *eucolumbaria* ● a *S. ochroleuca* ▲ na Strakonicku.

níka JV od Krt, ca 425 m n. m. (C h.); 8. pastvina při SZ až S okraji lesa na Tisovnicku SV od Krt, ca 440–460 m n. m.; 9. lesík a meze na Z části návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 450 až 470 m n. m.; 10. návrší v obci Hubenově, ca 470–490 m n. m.; 11. světliny v lesích a lesní okraje na vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 440–545 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868–1883, V e s e l ý A. 1898, B r o ž í k 1951–1952, 1956); 12. světlé lesy na vrchu zvaném „Oupeřová“ (503 m) a meze na jeho Z svahu SV od Dražejova, ca 470–503 m n. m.; 13. bor a lesní okraje na táhlém hřbetu S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 470–500 m n. m. (Č e l a k o v s k ý 1868–1883); 14. lesní světliny a lesní okraje na vápencích vrchu Tisovnicku SZ od Droužetic, ca 460–580 m n. m. (V e l e n o v s k ý u *Inula salicina* apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883); 15. lesní světliny a okraje na J svahu Březového vrchu SV od Hubenova, ca 500–570 m n. m.; 16. lom na pastvině při J okraji osady Černíkova, ca 430 m n. m. (C h.); 17. meze na J svahu vrchu Šibenického S od Strakonice, ca 430–490 m n. m. (M o r. - H o l.); 18. na světlinách v lesích J i S části vrchu Šibenického S od Strakonice, ca 450–510 m n. m. (M o r. - H o l.); 19. meze a lesík na návrší JV od Droužetic, ca 400–430 m n. m.; 20. meze na návrší (440 m) SV od Droužetic, ca 420–440 m n. m.; 21. meze a lesík na návrší JZ od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 425–440 m n. m.; 22. světliny v lesích na vrchu Hradec J od Domanic, ca 415–512 m n. m. (pravděpodobně lokalita V e l e n o v s k é h o „vrch u silnice z Domanic do Strakonice“ apud Č e l a k o v s k ý 1868–1883); 23. meze na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–440 m n. m.; 24. na mežích mezi vrchy Hradcem a Ostrým JV od Domanic, ca 450 až 470 m n. m.; 25. světliny v lesích na vrchu Ostrém (zvláště na Z svahu) JV od Domanic, ca 470 až 500 m n. m. (M o r. - H o l.); 26. lesík zvaný „Slidová“ a přilehlé meze na návrší V od Domanic, ca 450–498 m n. m. (M o r. - H o l.); 27. pastviny, meze a lesíky na návrších SV od Domanic, ca 420–495 m n. m. (M o r. - H o l.); 28. meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 440–480 m n. m.; 29. světliny a lesní okraj na návrší při SV úpatí vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 480–500 m n. m.; 30. návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–490 m n. m.; 31. vápencové návrší SZ od Rovné, ca 425–440 m n. m.; 32. les zvaný „Sedlina“ a meze

při jeho Z až S okraji na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440–479 m n. m.; 33. světliny v lesích (hlavně na Z části) vrchu Chlumu S od Rovné, ca 460–540 m n. m.

Scabiosa ochroleuca L.: Tento druh má na strakonických vápencích mnohem menší rozšíření než druh předešlý (viz mapka na str. 13) a zaujímá malý samostatný areál, který se nikde nepřekrývá s areálem *S. columbaria* ssp. *eucolumbaria*, přestože jejich nejbližší lokality nejsou od sebe vzdáleny ani 2 km. Jedinou výjimku by tvořila lokalita č. 1, kterou však považuji za pochybnou. Na tuto nápadnou vikarisiaci obou druhů v Čechách upozornil již Schustler (1918 p. 109) a je pozoruhodné, že se projevuje i na tak malém území, jaké zaujímají strakonické vápence: 1. vrch Kuřidlo SZ od Strakonice, ca 450–545 m n. m. (Brožík 1956, přesto že navštěvují tuto lokalitu již řadu let, nikdy jsem zde tento druh nenalezl; je zde však dosti hojný druh předešlý); 2. pastvina na návrší při SV okraji Řepice, ca 440–450 m n. m. (Ch.); 3. pastviny, meze a opuštěný lom na návrší JV od Řepice, ca 430–435 m n. m. (Hol.); 4. meze a opuštěný vápencový lom v polích mezi Řepicí a Rovnou, ca 420 m n. m. (Ch.); 5. meze na JV svahu vrchu (442 m) SZ od Slaníka, ca 420 m n. m.; 6. meze, pastviny a opuštěné lomy na J až JZ svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.

Teucrium botrys L.: 1. vápencové skalky na vrcholu vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 518 m n. m.; 2. vápencové lomy, místy i skalky a pastviny na návrší SZ od Rovné, ca 420–440 m n. m.; 3. kamenitá místa na J okraji lesa zvaného „Sedlina“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 440 m n. m.; 4. vápencový lom a místy i přilehlé meze na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.

Thymelaea passerina Coss. et Germ.: 1. pole a úhory na návrší JV od Droužetic, ca 400–430 m n. m. (Mor.-Hol.); 2. meze a pole na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–430 m n. m.; 3. pole na návrší SV od Domanic, ca 460–490 m n. m.; 4. pole na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 450–470 m n. m. (J. Toman); 5. pole a úhory zejména v okolí lomu na J svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.

Trifolium fragiferum L.: 1. slatinné pastviny u rybníčka SV od Krt, ca 438 m n. m.; 2. slatinné pastviny u rybníčka Baniny SZ od Dražejova, ca 415 m n. m.; 3. slatinné pastviny S od Dražejova, ca 420 m n. m.; 4. slatinné pastviny v údolí J od Domanic (až na břeh Hořejšího rybníka), ca 413–440 m n. m. (Hol.); 5. slatinná pastvina u rybníka SZ od Rovné, ca 420 m n. m.

Veronica hederifolia L. ssp. *triloba* (Opiz) Hay.: 1. pole na návrší Na hůrce J od Krt, ca 430–448 m n. m.; 2. pole na návrší při SZ okraji lesa na Tisovníku SV od Krt, ca 440–460 m n. m.; 3. pole na Z svahu vrchu zvaného „Oupeřová“ (503 m) S od Dražejova, ca 430–450 m n. m.; 4. pole na návrší JV od Droužetic, ca 410–430 m n. m.; 5. pole nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 415–440 m n. m.; 6. pole mezi vrchy Hradcem a Ostrým JV od Domanic, ca 470 m n. m.; 7. pole JV až SV od Domanic, ca 440–490 m n. m.; 8. pole na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–490 m n. m. (M. Deyl); 9. pole při Z až S okraji lesa zvaného „Sedlina“ SZ od Rovné, ca 440–470 m n. m.; 10. pole na vápencích JV až V od Řepice, ca 420–440 m n. m.; 11. pole na J až JZ svahu návrší J od Rovné, ca 400–430 m n. m.; 12. pole na S úpatí vrchu Chlumu J od Oseka, ca 470–500 m n. m.; 13. pole na návrší S od Brlohu, ca 440–450 m n. m.

Veronica teucrium L. ssp. *pseudochamaedrys* (Jacq.) Ny m.: 1. křovinaté meze na JZ svahu návrší (500 m) JZ od Hubenova, ca 440–470 m n. m. (Ch.); 2. světlé lesy na J svahu vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 450–540 m n. m. (Čelakovský 1868–1883, Veselý A. 1898, Brožík 1956); 3. táhlý hřbet S od vrchu Kuřidla SZ od Strakonice, ca 480 až 500 m n. m. (Čelakovský 1868–1883, na lokalitě jsem již nenalezl); 4. světlé lesy na vápencích vrchu Tisovníku SZ od Droužetic, ca 460–570 m n. m.; 5. vápencový pahorek při JV úpatí Ryžovského vrchu SV od Hubenova, ca 500–510 m n. m.; 6. borový les na hřebeni S části (les Ryšovy) vrchu Šibeníčníku S od Strakonice, ca 500 m n. m. (J. Hartl); 7. meze na návrší JV od Droužetic, ca 410–430 m n. m.; 8. lesík S od dvora Kaletic JZ od Radomyšle, ca 430 až 440 m n. m.; 9. meze na svahu nad V břehem Hořejšího rybníka JZ od Domanic, ca 420–440 m n. m. (Ch.); 10. světliny na vrcholu vrchu Ostrého JV od Domanic, ca 500–518 m n. m.; 11. meze na návrší V od vrchu Ostrého SZ od Rovné, ca 430–480 m n. m.; 12. meze na J svahu návrší zvaného „Věno“ J od Radomyšle, ca 450–470 m n. m.; 13. meze při SZ okraji lesa zvaného „Sedlina“ na návrší (479 m) SZ od Rovné, ca 460–470 m n. m.; 14. hřeben SV části vrchu Chlumu S od Rovné, ca 540 m n. m. (Ch.); 15. lesík na návrší S od Brlohu, ca 440–450 m n. m.; 16. pastvina na vrcholu návrší Hůrky S od Brlohu, ca 460–467 m n. m.

Z á v ě r

Území krystalických vápenců u Strakonice vykazuje podstatné kvalitativní rozdíly ve složení flory oproti okolnímu silikátovému Pošumaví. Tyto rozdíly lze zjistit ve složení flory všech hlavních ekotopů a rostlinných formací.

Tím je opodstatněno odlišení strakonického vápencového území jako zvláštního regionálně fytogeografického celku. Podporují to i poznatky fytoecologické rekonstrukce původní vegetace a půdní typologie. Jelikož uvedená květena strakonických vápenců má jiný florogenetický charakter než teplomilná květena, která na Strakonicko migrovala z „ponticko-pannonské“ oblasti středních Čech, je třeba ji považovat za pošumavskou zvláštnost a její území přiřadit k okresu Pošumaví. Svědčí pro to i shodné složení stromového patra přirozených lesních porostů vápenců i silikátů v Pošumaví, které se liší od stromového patra přirozených porostů „ponticko-pannonské“ oblasti středočeské. hranice strakonického vápencového území lze stanovit podle rozšíření skupiny hojnějších druhů uvedené flory.

Došlo 19. dubna 1957.

Literatura

- Brožík, V. (1951—1952): Příspěvek ke květeně Strakonicka. Čs. botan. listy, IV. : 156—157.
 Brožík, V. (1956): Kuřidlo u Strakonice — návrh nové botanické rezervace. Ochrana přírody, XI : 187.
 Čelakovský, L. (1868—1883): Prodróm květeny české. I.—IV. Praha.
 Čelakovský, L. (1883): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1882. Sitzungsab. d. Kön. böhm. Ges. d. Wiss. Prag.
 Čelakovský, L. (1890): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1889. Sitzungsab. d. Kön. böhm. Ges. d. Wiss. Prag.
 Domin, K. (1903): Zweiter Beitrag zur Kenntnis der Phanerogamenflora von Böhmen. Sitzungsab. d. Kön. böhm. Ges. d. Wiss. Prag.
 Domin, K. (1924): Úvahy a studie o regionálním členění Čech s hlediska geobotanického. Spisy přír. fak. Karlovy univ., č. 9.
 Domin, K. (1928): Introductory remarks to the Fifth International Phytogeographic Excursion (I. P. E.) through Czechoslovakia. Acta botan. bohém., VI—VII : 3—76.
 Domin, K. (1930): A new division of Czechoslovakia into natural geobotanical districts. Acta botan. bohém., IX : 55—58.
 Domin, K. (1935): Mapa geobotanická. Vegetační obvody. Atlas republiky Českoslov., 13, Praha.
 Dostál, J. (1949—1950): Výsledky floristické práce za léta 1940—1945. Čs. botan. listy, II : 110.
 Dostál, J. (1957): Fytogeografické členění ČSR. Sbor. Čs. společ. zeměpisné, 62 : 1—18.
 Hartl, J., Chán, V., Toman, J. (1957): Floristický příspěvek ke květeně Strakonicka. Preslia, 29 : 89—92.
 Hendrych, R. a Mladý, F. (1955): O botanické stati v díle „Ochrana československé přírody a krajiny“. Preslia, 27 : 304—310.
 Krist, V. (1936): Hořce Československé republiky (doplňky I.). Sbor. klubu přírod. v Brně za r. 1935, XVIII : 91—102.
 Novák, F. A. (1954): Přehled československé květeny s hlediska ochrany přírody a krajiny. in Veselý, J. et al.: Ochrana československé přírody a krajiny. II : 193—409, Praha.
 Protiiva, M. (1949—1950): Květena vápencového Betaně v Pošumaví. Čs. botan. listy, II : 76—79.
 Schustler, F. (1918): Xerothermní květena ve vývoji vegetace české. Nákl. vlast. Praha.
 Velenovský, J. (1883): Botanická vycházka po okolí blatenském. Vesmír, 12 : 62—64, 78—80.
 Veselý, A. (1898): Rostlinstvo na Kuřidle u Strakonice. Vesmír, 27 : 88—90, 110—111.
 Veselý, J. (1942—1943): Příspěvky ke květeně Čech. I—IV. Věda přírod., 21 : 80—81, 125, 157—158, 185.

Я. Моравец :

Заметки к региональной ботаническо-географической оценке территории известняков вблизи города Страконице в югозападной Чехии

В кристаллических породах (преимущественно гнейсах) предгорья Шумавы — «Pošumaví» — находятся большие или меньшие островки кристаллических известняков.

Более крупные островки сосредоточены вблизи городов Чешский Крумлов, Страконице, и между городами Сушице и Гораждовице. Флора этих известняков отличается от флоры соседних силикатных пород прежде всего большим богатством видов. Поэтому Домин (Domin 1924, 1928, 1930) во своем геоботаническом районировании Чехии отделил эти известняковые территории геоботанического округа «Pošumaví» как подокруги. Однако ни Домин, ни другие авторы не привели списка видов, отличающих известняковые подокруги от собственно силикатной территории округа «Pošumaví». В данной работе я стремлюсь осветить эту проблему на примере известняковой территории вблизи Страконице, главным образом, с точки зрения качественного различия флоры.

Различия в составе флоры известняковой территории от флоры соседней силикатной территории очень выразительны и касаются всех главных экотопов. Это означает, что различия не только экологические. Во вторичных лесонасаждениях, прежде всего сосновых (*Pinus silvestris* L.), покрывающих в настоящее время часть экотопов климаксовых формаций, растут некоторые лесные и лесостепные виды, которых мы не находим на аналогичных местообитаниях силикатной территории. Список этих видов приведен на странице 3 под № I. Некоторые из них растут в настоящее время также на сухих пастбищах и межах. В составе сорняковой флоры полей на экотопах климаксовых формаций находятся несколько видов, отсутствующих на полях силикатной территории округа «Pošumaví» (их список на стр. 3 под № III.). В долинах на местообитаниях увлажненных грунтовой водой, находятся болотные луга и пастбища. Их почва богата органическими веществами и кальцием, вымытым грунтовой водой из известняковых пород. Группа видов отличающих эти луга и пастбища от подобных на территории силикатных пород, приведена на стр. 3 под № II. Все эти списки видов, характерных для территории известняков вблизи Страконице, представляют собой достаточное основание для выделения этой территории с точки зрения флористики как самостоятельной региональной ботаническо-географической единицы.

Данные геоботанической реконструкции подлинной растительности и данные типологии почв обнаруживают дальнейшие различия между известняковой и силикатной территорией. На климаксовых местообитаниях кристаллических известняков росли кальцифильные дубравы (*Quercus robur* L.). На северных склонах некоторых холмов находились небольшие островки буковых лесов. В этих лесах росли виды из группы № I. (стр. 3) с меньшим присутствием светлюбивых видов, чем в сегодняшних лесных насаждениях. Почвенным типом указанных подлинных лесов на известняках была рендзина, между тем как подлинные ацидифильные дубравы на гнейсах и гранитах характеризовались олиготрофным буроземом. В долинах, на почве увлажненной грунтовой водой, находились заросли клейкой ольхи (*Alnus glutinosa* (L.) Gaertn.), которые, вероятно, не отличались существенно от зарослей аналогичных экотопов силикатной территории. В настоящее время мы не находим даже остатков этих фитоценозов и поэтому трудно себе представить какую роль играли луговые виды из группы № II. в их составе.

Еще несколько замечаний по поводу флорогенетических отношений известняковой территории вблизи города Страконице к примыкающим территориям. Указанная флора известняков города Страконице (главным образом группа № I.) не состоит в миграционной связи с «понтической» флорой средней Чехии, а носит иной характер, чем флора среднечешского происхождения, находящаяся также в окрестности города Страконице на сухих и теплых местообитаниях как на известняковых, так и на силикатных породах. Эта флора мигрировала в окрестности города Страконице из теплой территории средней Чехии по долинам рек Влтавы и Отавы и она до сих пор связана своими местонахождениями в этих долинах с ее среднечешским распространением.

Включение территории известняков вблизи города Страконице как подокруга в округ «Pošumaví», которое произвел Домин, считаю правильным. Об этом свидетельствует и состав древесного яруса подлинных климаксовых фитоценозов. Для округа «Pošumaví» включительно известняков характерно преобладание дуба (*Quercus robur* L.) редкое присутствие бука и отсутствие обычного граба (*Carpinus betulus* L.), между тем как на «понтическо-паннонской» территории средней Чехии с дубом часто встречается граб, а на северных склонах нередко встречается бук.

Граница известняковой территории вблизи города Страконице приведена на рисунке № 2.

Some Remarks on the Regional-Plant Geographic Classification of the Limestone Territory near the Town of Strakonice in South-Western Bohemia

The foothills of the Šumava mountains, the so-called Pošumaví, is built of crystalline rocks, namely granites and gneisses. In the gneisses crystalline limestones occur as larger or smaller islands, isolated or in aggregations. The largest aggregations of limestone islands are close to the towns of Český Krumlov and Strakonice and between Horažďovice and Sušice. The flora of these limestone territories is very rich in species and differs strikingly from that of the surrounding silicate soils. Respecting this difference, D o m i n (1924, 1928, 1930) has separated the limestone territory of Č. Krumlov and those of Sušice and Strakonice as subdistricts of the district of Pošumaví (the foothills of Šumava) in his classification of Bohemia's natural geobotanical districts. Neither D o m i n nor other authors have given any list of species for differentiation of these limestone subdistricts from the proper silicate territory of the district of Pošumaví. In this paper the author attempts to illustrate this problem on the example of the limestone territory of Strakonice mainly from the standpoint of qualitative floristic differences.

If a territory is to be classified as an independent regional-plant geographical unit, the flora of all main plant formations and ecotopes should differ qualitatively from that of all the main plant formations and ecotopes on the adjoining territory of another unit. The flora of the limestone territory of Strakonice differs considerably from that of the surrounding silicate territory. This difference may be discovered in the flora of all the main ecotopes and it is not only of ecological character. Now a part of the ecotopes of climax formations are covered with secondary wood cultures, prevalently with those of pine (*Pinus silvestris* L.). A number of species of the forest or woodlike steppe type may be found there that do not occur in the analogous habitats in the silicate territory. These species grow in sunny cultural pine woods, on dry pastures and field boundaries in the present time. Their list is presented on page 3 under No. I. The major part of the heliophilous species named in this group occurs probably more abundantly in present-day sunny pine woods than was the case in the original climax forest. The fields on the ecotopes of climax formations in the limestone territory are characterized by a group of weeds (the group No. III on page 3) which do not occur in the fields of the silicate territory of the district of Pošumaví. In the bottoms of the valleys there are meadows and pastures on waterlogged soil rich in organic matter and chalk that has been leached from limestones. These amoor meadows and pastures are also characterized by a group of species (No. II on page 3) that distinguishes the waterlogged meadows in the limestone territory from those of the silicate territory of Pošumaví. The list of species cited offers a sufficient basis for separating the limestone territory near the town of Strakonice as an independent regional-plant geographical unit according to floristic criteria.

On the base of the reconstruction of the original vegetation (climaxes and permanent communities), together with the data offered by soil typology, other differences between the limestone and silicate territories may be revealed. The climax habitats on limestones were formerly occupied by calciphilous oak forest (*Quercus robur* L.). The northern slopes of a few hills were covered with beech forest (*Fagus sylvatica* L.). The plants named in the group No. I, on page 3, thrive in the herb layer of both climax forests. The representative soil type is rendzina, whereas the acidiphilous oak forests on granites or gneisses are characterized by an oligotrophic braunerde. The alder woods (*Alnus glutinosa* (L.) G a e r t n.) were most probably the permanent community on waterlogged habitats of the valley-bottoms. It is, however, very difficult to imagine the occurrence of the meadow species of the group No. II (page 3) in these communities. In the author's opinion alder woods of limestone territory were nearly identical with those of silicate territory owing to the prevalence of the underground water factor.

The data cited confirm the separating of the limestone territory of Strakonice as a peculiar unit from the viewpoint of regional-plant geography. Its relation to the surrounding territory and its position in the classification of Bohemia into plant geographical districts will be discussed now. V e l e n o v s k ý (1883) has regarded the great part of species cited in the group No. I (page 3) as characteristic of the warm territory of central Bohemia. According to D o m i n (1903) even pontic plant communities occur in South-Bohemian limestone habitats. In the later papers of D o m i n (1924, 1928, 1930) the limestone territory of Strakonice is regarded as a part of the hercynian subregion of the Hercynian-Sudetic region. The author considers this idea to be correct. The flora of the limestones of Strakonice, namely the group No. I, has no migratory connection with the central-Bohemian "pontic" flora and bears other features than the flora of that proveniency, the flora occurring in the country of Strakonice, too. The flora of central Bohemian "pontic-pannonian" territory has come into the country of Strakonice through the valleys of the rivers Vltava and Otava; it occurs prevalently in warm and sunny habitats on both silicate and limestone soils. At present the river-valleys mentioned above present a migratory

connection with the thermophilous flora of central Bohemia. The classification of the limestone territory of Strakonice as a subdistrict of the district of Pošumaví (D o m i n 1930) may be proved true when we examine the composition of the tree layer of the former climax forest reconstructed on the base of the natural distribution of the most important forest trees of the present time. The greatest part of the territory of Šumava foothills — the Pošumaví (incl. limestones), especially the territory of middle and upper parts of the Otava water system are characterized by the dominance of oak (*Quercus robur*) and a relatively insignificant occurrence of beech (*Fagus sylvatica*) and by the absence of the hornbeam (*Carpinus betulus* L.). In the "pontic-pannonian" central-Bohemian territory the occurrence of hornbeam and beech besides oak is very characteristic.

The boundaries of the limestone territory of Strakonice (map No. 2) have been determined, using the distribution of several abundant species as indicators of limestone substratum.